

טיפוס "אל קפיטן" - מסע המודעות למחלת ה-ALS

של פליקס שלומוביץ'

סקירה (חלקית בלבד) של התקשורת

14.10.05 - דני ענבר, כתב ערוץ 5: "...אז אחרי שהאינפורמציה שקעה, פליקס החליט שהוא לא הולך לתת יד של שלום למחלת ניוון השרירים: הוא את הסיפור שלו יספר, ייחשף, למרות כל הקשיים והבעיות - אולי כך אפשר יהיה לאסוף את הכסף שיביא תרומות להעמקת המחקרים שיחפשו פיתרון למחלה. מיום רביעי האחרון אנחנו איתו, ולא אין כאן דמעות, רק אנרגיה שלא תיאמן של איש שאיגד סביבו מעין חבורת A TEAM אמיתית שיוצאת למסע כמעט בלתי אפשרי. הם יטפסו על האף של צוק עם שיפוע אנכי, ה"אל קפיטן" ביוסמיטי פארק, ארצות הברית, בגובה כמעט בלתי נתפס. ...אגב, ארבעה לילות הם יישנו בחוץ, בין שמיים וארץ בגובה של מאות מטרים כי הצוק אנכי לגמרי. שום דבר לא יעצור אותם. ...ולא שמישהו מכל החבורה הזאת ירוויח פני אחד: המטרה היא להגשים לפליקס את חלום הטיפוס, להראות שאפשר ולתרום בעתיד כל כסף שייכנס למען מחקר מחלת ה-ALS והסיוע לחולים..."

כתב ידיעות אחרונות, צדוק יחזקאלי, ליווה את פליקס וחברי משלחת הטיפוס, למסע כנגד כל הסיכויים ודיווח בכל יום על תלאותיהם של פליקס והקבוצה.

21.10.05 - "פסגת חייו - מחלת ניוון השרירים הסופנית הותירה אותו באפיסת כוחות, אבל פליקס שלומוביץ' לא נשבר. ביום שני הוא יסתער על חלמו הגדול: כיבוש פסגת "אל קפיטן", הצוק המפחיד ביותר בקליפורניה..." - נכתב ביום שישי, 3 ימים לפני ההמראה לארה"ב.

26.10.05 - "כנגד כל הסיכויים - פליקס שלומוביץ', האלוף החולה בניוון שרירים, מנסה להגיע לפסגת צוק "אל קפיטן" בפארק יוסמיטי..."

27.10.05 - "ניצל מתאונה מעל תהום ומתעקש להמשיך לפסגה - לא הייתי בפאניקה, סיפר שלומוביץ', אבל הרגשתי שאני נחנק..."

28.10.05 - "לכוד בסערה: סכנה לחיי המטפס הנכה - פליקס שלומוביץ' וחבריו נקלעו אמש לסערה מסוכנת. מחשש כי יקפאו למוות בגבהים החלו בירידה מהצוק, המלווה בסכנות רבות..." עודכנו על הרגעים הדרמטיים.

30.10.05 - "ההר ניצח את פליקס - פליקס שלומוביץ', חולה בניוון שרירים, נכנע לאחר ארבעה ימים של מאבק עיקש כשהוא במרחק של כ-600 מטר מהפסגה. פליקס הבטיח: זה לא נגמר, אני עוד אחזור..."

4.11.2005: "ניצחון הרוח, תבוסת הגוף - ארבעה ימים הוא ריחף בין פסגה לתהום, בין חיים למוות, הקשיים שפקדו אותו היו מכניעים גם אנשים בריאים, אך הוא סירב לוותר עד הרגע האחרון..." - דווח במוסף לשבת, בשבוע שבו המבצע הסתיים.

רשת, זכיינית ערוץ 2

23.10.05 - ניר צורן מתארח באולפן "רשת על הבוקר" בערוץ 2 ופליקס, שנחת באותו יום בארה"ב, מתראיין בטלפון:

פליקס: "היום פעם ראשונה שראיתי את המצוק הזה. הוא הרבה יותר מכובד ממה שחשבתי שהוא. זה הולך להיות קשה אבל אני מקווה שנצלית. היום היה יום מאוד ארוך בגלל הטיסה לארה"ב. אני נמצא כרגע בביתו של דב, אחד המטפסים הכי טובים בארה"ב. הוא בדיוק אמר שמה שמדהים פה, שזה יכל להיות אני ויכל להיות כל אחד אחר שחולה במחלה. לפני

שנתיים היינו שווים ועכשיו, בגלל המחלה, אנחנו כבר לא. מחר יש לי ראיון ב-NBC, אני מתראיין על הטיפוס. טכנית, אני אעשה זאת בעזרת חברים שפיתחו מכשיר שמחבר בין אופני יד לנכים ובין אביזרים מהטיפוס. בעזרת סיבובי הפדלים אני יעשה את דרכי למעלה. 50,000 סיבובים זה כל מה שאני צריך כדי להגיע לפסגה. זה ייקח בערך 4 או 5 ימים. אם מזג האוויר יהיה לטובתנו, נגיע למעלה, יחד עם המודעות למחלה.

ניר צורן: "צריך לזכור שפליקס מוגבל מאוד ולא יכול להרים אפילו את הכוס הזו. אנחנו עושים כאן ממש מהפיכה בעניין הזה ואנחנו ננצח את המחלה".

26.10.05 - מנחי תוכנית הבוקר של רשת מדווחים על מזג האוויר הגרוע ומתקשרים לארה"ב כדי לשמוע "איך מתקדם המבצע המסובך והבלתי יאומן בו פליקס יטפס על ההר המסוכן ביותר בעולם בעזרת הבהן בלבד".

פליקס: "אני כבר שנה לא מטפס וזה נורא חסר לי לראות את כל הנוף מלמעלה".

באולפן מתארח מריו רוסובסקי, שסיפורו האישי התפרסם לפני חודש, בגיליון נובמבר. מריו: "אני יכול להבין את הרצון שבה מבפנים כי זה החלום שלו להגיע ל"אל קפיטן" והוא צריך להגשים אותו. אני אב שכול ובני הבכור דמיאן ז"ל נפל בפיגוע בצומת בית ליד. החלום שלי הוא לראות את הבן השני מתחתן ולזכות לנכדים ממנו. יש שינוי במודעות אבל צריכים להמשיך לעבוד כי צריך עוד מודעות וחשיפה תקשורתית. גם אני לא ידעתי מהי המחלה הזו עד שחליתי, כי יש בארץ בסה"כ 500 חולים".

צדוק יחזקאלי מדווח בטלפון: "ההר חשוך לחלוטין ופליקס חזה במדויק את מה שהולך לקרות שם. הקבוצה נמצאת כרגע בגובה 300 מטר, יש חושך גמור, קור כלבים ומזג האוויר לא משחק לטובתם. המשך הדרך לא ברור, אבל לדעתי הוא כבר הגשים את עצמו. הדילמה שקורעת עכשיו את הצוות היא האם להתקדם ולסכן את חייו של פליקס כדי להיכנס לספר ההיסטוריה או להסתפק בהישג המופלא עד עכשיו ובחשיפה התקשורתית האדירה. עומדת לפרוץ סופה רצינית מאוד, כנראה תוך 24 שעות. מזג האוויר מאוד לא יציב וכל אנשי הצוות נמצאים בסכנת חיים ממשית. חייבים לראות את ההר מקרוב כדי להבין עד כמה זה מורכב ומסובך. מדובר בקיר פשוט ישר ותלול, לפעמים אפילו עם זוויות הפוכות ופליקס עולה ומטפס עליו בכוחות בלתי אנושיים ומסובב את הפדלים ללא הפסקה ועולה כל הזמן למעלה- ס"מ אחרי ס"מ. לפני כמה שעות המתקן התהפך בגלל רוחות עזות. הסיפור הזה מאוד מסוכן. הבוקר הוא אמר לי במכשיר קשר- "זה לא השרירים שלי פועלים, גם לא הגידים, זה כוח הרצון". אני לעולם לא הייתי יכול לעשות דבר כזה ואין לי ספק שאדם מהשורה לא היה עושה את זה. מצבו הבריאות לא מאפשר לו להרים ספל קפה, עד כדי כך".

30.10.05 - צדוק יחזקאלי מספר לתוכנית הבוקר על ההתפתחויות: "הטיפוס הוא האתגר של החיים של פליקס. דרמה זה מה שקרה שם על הצוק. החבר'ה תקועים באמצע "אל קפיטן", בסופת שלג וגשם עזה, בלי יכולת לעלות או לרדת. אם הטמפרטורות יצנחו, הם בסכנת חיים. הקבוצה החליטה בתנאי גשם וקור מאוד מאוד חזק לרדת למטה ועשו זאת בהצלחה נהדרת. הם הגיעו לקרקע בשלום ומותשים. פליקס אמר לי: "אני עוד אחזור לשם". פליקס ניצח את הצוק כי במבחן התוצאה האיש הזה עשה הכול כדי להגיע למעלה והוא עשה מרד פעם אחר פעם כשכולם רצו לרדת ולוותר. הוא הפך עולם והוא אכן הצליח לשכנע אותם לעלות ולהישאר ולהתמיד. אני מעביר לכם את פליקס שנמצא לידי, כי הוא הגיבור, לא אני".

פליקס: "אני בתחושת ניצחון וגם בתחושת אכזבה. הייתה החלטה קשה מאוד לרדת אבל החיים הם מעל הכול".

פליקס וחבריו נחתו בארץ ביום 7 בנובמבר. באותו ערב התראיין פליקס בתוכנית פתיחת העונה של יאיר לפיד, ברשת, ערוץ 2. הראיון שלו נקבע להיות אחרי הראיון עם ראש הממשלה, אריאל שרון. לפני כמה חודשים התראיין אצל יאיר לפיד גם אביחי קרמר והראיון שלו נקבע להיות אחרי שמעון פרס. חשיבות גדולה נתן עורך התוכנית לסיפורם של פליקס ואביחי ולמחלת ה-א.ל.ס, בשיבוץ הראיונות איתם אחרי ראשי המדינה. בסוף הראיון אצל יאיר לפיד הזכיר פליקס את אפשרות התרומה ב-SMS ואף דיבר על מכירת הצמידים האדומים, עליהם כתוב הסלוגן: "התקווה חזקה מהפחד!". אחרי הראיון עם פליקס שר הזמר יהודה סעדו את השיר "אחרי 20 שנה" שכתב יעקב רוטבליט, והקדיש מתוכו לפליקס כמה שורות.